

**PARLEMENTAIRE ASSEMBLEE
VAN DE
RAAD VAN EUROPA**

—

BELGISCHE DELEGATIE

—

**Vergadering van de Permanente Commissie
van de Parlementaire Assemblée van de Raad van Europa
Antalya (Turkije), 12 november 2010**

De Permanente Commissie (*) van de Parlementaire Assemblée van de Raad van Europa vergaderde op vrijdag 12 november 2010 in Antalya op uitnodiging van het *Groot Nationaal Parlement* van Turkije, het land dat momenteel het voorzitterschap waarneemt van het Ministercomité van de Raad van Europa.

De vergadering werd voorgezeten door de h. Mevlüt Çavuşoğlu, Voorzitter van de Parlementaire Assemblée. Op het programma van de vergadering stond eerst een verwelkoming door de h. Sadik Yakut, Ondervoorzitter van het Turkse parlement en de h. Ahmet Altıparmak, Gouverneur van Antalya, gevolgd door een gedachtewisseling met de h. Ahmet Davutoğlu, minister van Buitenlandse zaken van Turkije, Voorzitter van het Ministercomité van de Raad van Europa.

De minister gaf een toelichting bij de prioriteiten van het programma van zijn land voor het zesmaandelijkse voorzitterschap van het Ministercomité van de Raad van Europa, het *uitvoerend orgaan* van de Organisatie. Hij onderstreepte dat de prioriteiten van het Turkse voorzitterschap vastgelegd werden met het oog op de versterking van de politieke rol, de zichtbaarheid en de invloed in Europa en in de rest van de wereld, van de Raad van Europa, de oudste pan-Europese organisatie.

De minister verklaarde dat het programma de nadruk legt op de hervorming van de Organisatie en van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, waarbij ook het belang wordt erkend van de opvolgingsmechanismen zoals de Commissaris voor de Mensenrechten en het Europees Comité ter voorkoming van foltering en onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing (CPT).

Daarnaast vormt de versnelling van het toetredingsproces van de Europese Unie tot het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens een andere belangrijke doelstelling waaraan het Turkse voorzitterschap haar bijdrage wil leveren.

Tot slot onderstreepte de minister dat Turkije, in een context van de vele uitdagingen die zich voordoen in een alsmaar toenemende multiculturele Europese samenleving, veel belang hecht aan de versterking van de interculturele dialoog als middel om een antwoord te bieden op de huidige problemen.

(*) De Permanente Commissie is samengesteld uit het Bureau (de voorzitter van de Assemblée, de 20 ondervoorzitters, de voorzitters van de vijf politieke fracties en de commissievoorzitters) en de voorzitters van de nationale delegaties. Gewoonlijk vergadert zij ten minste tweemaal per jaar en heeft zij als belangrijkste opdracht te handelen in naam van de Assemblée wanneer deze laatste niet in zitting is.

Onderzoek van nieuwe geloofsbrieven

De Permanente Commissie is overgegaan tot de geldigverklaring van de geloofsbrieven van de vaste leden en plaatsvervangers van de nieuwe Belgische delegatie.

De nieuwe Belgische delegatie is als volgt samengesteld (in alfabetische volgorde):

Vaste leden

De h. Daniel Bacquellaine (MR)
De h. Armand De Decker (MR)
De h. Patrick De Groote (N-VA)
Mevr. Daphné Dumery (N-VA)
De h. Philippe Mahoux (PS)
De h. Patrick Moriau (PS) (Voorzitter van de delegatie)
De h. Stefaan Vercamer (CD&V)

Plaatsvervangers

De h. Guy Coëme (PS)
Mevr. Cindy Franssen (CD&V)
Mevr. Fatiha Saïdi (PS)
De h. Ludo Sannen (sp.a)
De h. Luc Sevenhans (N-VA) (Ondervoorzitter van de delegatie)
De h. Dirk Van der Maelen (sp.a)
Mevr. Kristien Van Vaerenbergh (N-VA)

* * * * *

Actualiteitsdebat: Recente geweldplegingen tegen christenen en andere religieuze gemeenschappen in Irak

Op initiatief van de Franse delegatie hield de Permanente Commissie een kort actualiteitsdebat over “de recente geweldplegingen tegen christenen en andere religieuze gemeenschappen in Irak”. Zij besliste daarna een vraag in te dienen voor het houden van een urgentiedebat over hetzelfde onderwerp tijdens het eerste gedeelte van de zitting van de Assemblee in januari 2011.

In zijn tussenkomst onderstreepte *de nieuwe voorzitter van de Belgische delegatie, volksvertegenwoordiger Patrick Moriau* dat hij zich, als geëngageerd vrijzinnige, volledig schaarde achter het Franse voorstel. Zelf had hij in 2009 in de Kamer van volksvertegenwoordigers een voorstel van resolutie ingediend betreffende “de instandhouding van de christelijke gemeenschappen en de religieuze minderheden in het Nabije Oosten en het Midden-Oosten”. Volgens hem is de voortgang van de vrede nauw verbonden met de bescherming van de minderheden. Hoewel er zich inderdaad een reëel probleem stelt met de minderheden, benadrukte hij het belang van een ruimer debat over religieuze én andere minderheden, om niet te blijven hangen in een denkpatroon rond “kruistocht” of cultuurshock. Bovendien vindt hij dat de Raad van Europa, die een fervent tegenstander is van de doodstraf, een oproep voor clementie moet doen voor Tariq Aziz, gewezen vice-premier van Saddam Hussein, die op 26 oktober jl. ter dood werd veroordeeld door de hoge strafrechtbank van Irak. Want, zoals Sartre zei: « *Seuls les actes décident de ce qu'on a voulu* »....

De verkiezingswaarneming in Bosnië-Herzegovina

De Permanente Commissie keurde de conclusies goed van het verslag waarin wordt gesteld dat de algemene verkiezingen die plaatsvonden in Bosnië-Herzegovina op 3 oktober 2010 een nieuwe stap voorwaarts betekenden en dat ze - behalve de wettelijke beperkingen op het kiesrecht - in het algemeen overeenkomstig de verbintenissen van de OVSE en de Raad van Europa verlopen zijn.

In de marge van het debat deed *volksvertegenwoordiger Patrick Moriau* - net terug van de verkiezingen in Azerbeidzjan - opmerken het volledig eens te zijn met de opmerkingen van de voorzitter van de Zweedse delegatie, die de oprichting van een werkgroep had voorgesteld voor het houden van een meer algemeen debat over de structuur en de organisatie van verkiezingswaarnemingen. Hetzelfde probleem stelt zich inderdaad telkens opnieuw : de confrontatie tussen enerzijds de parlementsleden die hun ervaring hebben en voor wie verkiezingen de basis vormen voor het inzetten van een democratisch proces en, anderzijds, de ODHIR (*Office for Democratic Institutions and Human Rights*), samengesteld uit technocraten met bepaalde abstracte ideeën over democratie. In Azerbeidzjan bijvoorbeeld was de slotcommuniqué waarin verkiezingsfraude werd aangekondigd reeds op voorhand klaar, waaruit blijkt dat er een zekere politieke wil achter de waarnemingen zit. Volgens de volksvertegenwoordiger zou een diepgaand debat over het onderwerp inderdaad nuttig zijn.

Spreker drukte op het belang van het democratisch proces. Men moet die landen steunen bij hun inspanningen, en niet steeds op hun kap zitten: het democratisch proces is er in gang gezet, hetgeen betekent dat ze nooit meer op hun schreden zullen terugkeren...

* * * * *

Tijdens de vergadering heeft de Permanente Commissie, namens de Assemblee, volgende teksten goedgekeurd :

De demografische toekomst van Europa en migratie (Resolutie 1767)

De Assemblee vertrekt van de vaststelling dat de lage vruchtbaarheidsgraad, de toegenomen levensduur en het restrictief immigratiebeleid ingrijpende wijzigingen zullen teweegbrengen in het demografische landschap van Europa in de komende decennia. Die tendensen zullen nieuwe uitdagingen voor Europa inhouden op het vlak van het concurrentievermogen op de wereldmarkt en de levensvatbaarheid van de huidige stelsels van sociale zekerheid. Om het hoofd te bieden aan de gevolgen van de afname en de veroudering van de bevolking zullen de Europese beslissingsnemers, bedrijven en burgers opnieuw moeten gaan nadenken over de organisatie en de totaliteit van het leven met betrekking tot het werk, het ouderschap en de pensionering.

Een grotere immigratie kan ertoe bijdragen om op middellange termijn de gevolgen van een dalende bevolking op te vangen. De Assemblee meent evenwel dat de migratiebewegingen in de toekomst beter beheerd moeten worden en afgestemd moeten zijn op de reële noden van de arbeidsmarkt.

De Lidstaten worden dan ook uitgenodigd om tegelijkertijd in hun beleid een geheel van algemene maatregelen op te nemen betreffende de lage vruchtbaarheid, de veroudering en het migratiebeheer. Die maatregelen moeten gebaseerd zijn op een globale aanpak die aangepast is aan de nieuwe demografische realiteiten van Europa.

Asielaanvragen door Roma in Europa (Resolutie 1768 en aanbeveling 1941)

In een aantal Lidstaten van de Raad van Europa zijn de Roma de laatste jaren het doelwit geweest van racistische aanvallen waarbij er verschillende doden en gewonden waren. Geconfronteerd met schrik, bedreigingen en het uitblijven van een gepaste reactie vanwege de overheden, hebben vele duizenden Roma hun land verlaten om asiel aan te vragen in het buitenland. Een ander belangrijk element is het feit dat ongeveer 120.000 Roma die, om het geweld in Kosovo te ontvluchten zo'n tien jaar in Oost-Europa of buurlanden ervan hebben doorgebracht, nu bedreigd worden met een gedwongen terugkeer naar Kosovo. In geval van repatriëring zullen die personen moeten afrekenen met een onhoudbare sociale toestand, zullen zij weinig reïntegratiekansen hebben en zal hun persoonlijke veiligheid ernstig bedreigd worden.

De Assemblee drukt op het feit dat de oplossing van die problemen een individueel en rechtvaardig onderzoek van de asielaanvragen vereist en dat er voor zij die gevlucht zijn naar een andere Lidstaat van de Europese Unie, de mogelijkheid moet zijn tot het weerleggen van de veiligheidsveronderstelling. Zij vraagt bovendien aan de Lidstaten van de Raad van Europa om dringend hun terugkeerbeleid van Kosovaarse Roma opnieuw in behandeling te nemen en om de voorziene gevallen van terugkeer te schorsen tot het bewijs van hun veiligheid geleverd is.

Het zoeken van een evenwicht tussen het redden van archeologische vondsten en inrichtingsprojecten (Aanbeveling 1942)

De Assemblee vertrekt van de vaststelling dat het archeologisch erfgoed overal in Europa door inrichtingsprojecten onder toenemende druk komt te staan.

Nieuwe inrichtingsprojecten geven vaak aanleiding tot een confrontatie tussen, enerzijds, zij die beweren dat het natuurlijke en culturele patrimonium in geen enkel geval opgeofferd mag worden en, anderzijds, zij die beweren dat niets in de weg mag worden gelegd van de economische ontwikkeling, die niet alleen de privé-belangen maar ook de hele samenleving ten goede komt. Daar waar het behoud van het archeologisch erfgoed dus wordt bedreigd, wordt het grote publiek zich dan weer meer en meer bewust van de noodzaak om het lokale-, nationale- en werelderfgoed te vrijwaren en is het steeds meer begaan met het behoud van het leefmilieu en de noodzaak om "onze planeet te redden" voor de toekomstige generaties.

De Raad van Europa heeft steeds de waarde van het culturele patrimonium van alle Lidstaten erkend. De Assemblee was steeds voorstander van een evenwichtige aanpak op dat vlak, waarbij de bescherming van het archeologisch patrimonium verzoend kan worden met de hedendaagse culturele, sociale en economische activiteiten.

Meer beschermings- en relancemaatregelen voor zwaar bedreigde talen (Resolutie 1769 en aanbeveling 1943)

De Assemblee meent dat de taalkundige diversiteit gevrijwaard en bevorderd moet worden, vermits het een waardevol element is voor het Europees cultureel erfgoed en het een essentieel onderdeel vormt van de Europese culturele diversiteit.

Voor de Assemblee heeft elke persoon het onvervreembare recht om zijn eigen taal te gebruiken en weerspiegelt elke taal een unieke historisch, sociaal, cultureel en ecologische kennis, alsook een bijzondere menselijke ervaring en kijkt op de wereld.

Zij moet evenwel vaststellen dat een groot aantal gesproken talen in Europa zwaar bedreigd zijn en zelfs helemaal dreigen te verdwijnen voor het einde van de eeuw.

De Assemblee vindt die negatieve tendens inzake diversiteit en levensvatbaarheid van de talen ten zeerste verontrustend en ziet de taalkundige eenvormigheid als een bedreiging voor de culturele identiteit van Europa, dat meervoudig is en moet blijven.

De Assemblee nodigt de Lidstaten dan ook uit om zich meer in te zetten, om een beter gebruik te maken van het Europees Handvest voor regionale of minderheidstalen en om een algemeen beleid en gerichte actieplannen uit te werken voor het behoud en de wederopleving van zwaar bedreigde talen.

Het Europees Handvest voor regionale of minderheidstalen (Resolutie 1770 en aanbeveling 1944)

De Assemblee wijst op de unieke rol die het Europees Handvest voor regionale of minderheidstalen de laatste jaren heeft vervuld voor een betere bescherming van die talen en voor het behoud van de culturele en taalkundige diversiteit in Europa.

De Assemblee stelt evenwel vast dat enkel de helft van de Lidstaten van de Raad van Europa toegetreden is tot het juridische instrument. Zij betreurt het dat het handvest nog niet universeel erkend is in heel Europa.

Zij doet ook opmerken dat er nog een aantal problemen zijn betreffende de toepassing van het Handvest in de Lidstaten die het wel geratificeerd hebben en dat bepaalde Lidstaten moeite hebben met de erkenning van het bestaan van regionale of minderheidstalen op hun grondgebied.

De Assemblee nodigt de nationale parlementen dan ook uit om zich meer in te zetten voor een snelle ratificatie van het Europees Handvest voor regionale of minderheidstalen.

Zij nodigt ook de landen die het wel bekrachtigd hebben uit om in te staan voor een goede toepassing ervan in een sfeer van begrip en tolerantie. Die landen zouden meer inspanningen moeten leveren voor het nakomen van de verplichtingen die de ratificatie hen oplegt en voor het uitwisselen van informatie met elkaar en met de Raad van Europa.

Een internationaal erkend statuut voor verkiezingswaarnemers (Resolutie 1771 en aanbeveling 1945)

De Assemblee meent dat de verkiezingswaarnemingen een belangrijke rol spelen voor de verbetering van het democratisch verkiezingsproces en voor de bevordering van de bescherming van de mensenrechten. Het is een efficiënt middel om tekortkomingen in het verkiezingsproces op te sporen, om fraude tegen te gaan en om het vertrouwen van de kiezers in het kiesproces te doen toenemen.

Verkiezingswaarnemingen zijn vandaag de dag een algemeen aanvaarde procedure. Op internationaal vlak nemen vele organisaties deel aan verkiezingswaarnemingen, zoals de Organisatie voor veiligheid en samenwerking in Europa (OVSE), de Europese Unie en de Raad van Europa. De meeste hebben hun eigen richtlijnen uitgewerkt inzake het statuut van verkiezingswaarnemers. De Assemblee meent dat een harmonisatie van die internationale regels opportuun zou zijn.

Bovendien stelt zij vast dat in de meeste Lidstaten het statuut van verkiezingswaarnemers vaak niet of slechts gedeeltelijk wordt geregeld in de nationale kieswetgevingen.

Zij nodigt de Lidstaten dan ook uit om de internationale instrumenten inzake het statuut van verkiezingswaarnemers om te zetten in hun nationale wetgevingen.

Het opnieuw aangaan van de parlementaire dialoog met de Verenigde Staten (Resolutie 1772)

De Assemblee bevestigt opnieuw dat het partnerschap tussen Europa en de Verenigde Staten absoluut noodzakelijk blijft voor de internationale stabiliteit en veiligheid en voor de democratische ontwikkeling in Europa en in heel de wereld. Vertrekkend van de vaststelling dat er nu een verbetering is in de transatlantische relaties, doen zich nieuwe samenwerkingsmogelijkheden voor tussen Europa en de Verenigde Staten om het hoofd te bieden aan de uitdagingen van de moderne wereld. De parlementsleden aan weerszijden van de Atlantische Oceaan moeten actief bijdragen tot de vormgeving en de versteviging van die samenwerking.

Al bestaan er reeds verschillende vormen van transatlantische parlementaire samenwerking, toch neemt de Assemblee er zelf niet aan deel. Zij meent evenwel dat de deelname van de Assemblee aan de parlementaire dialoog met het Amerikaanse Congres zou bijdragen tot de bevordering van de gemeenschappelijke waarden en tot de internationale stabiliteit en veiligheid. De Assemblee suggereert daarom een aantal praktische maatregelen voor het aangaan van een werkrelatie met het Amerikaanse Congres en voor het benutten van de bestaande vormen van Euro-Amerikaanse dialoog om pragmatische en constructieve samenwerkingsbanden met de Amerikaanse wetgever uit te werken.

In zijn tussenkomst merkte *volksvertegenwoordiger Patrick Moriau* op - en dat geldt ook voor het volgende debat over parlementaire diplomatie - dat men te maken heeft met een diepgaand probleem: er is aan de ene kant het principe van multilateralisme in Europa, en aan de andere kant de unilateralistische visie in de Verenigde Staten (waar vele parlementsleden zelfs geen paspoort hebben). Volgens spreker moet er dus samengewerkt worden met andere organismen, zoals de IPU, de OVSE,... om de transatlantische dialoog mogelijk te maken.

Het aanmoedigen van de parlementaire diplomatie (Resolutie 1773)

Voor de Assemblee speelt de parlementaire diplomatie een aanvullende rol op de traditionele diplomatie. Zij meent inderdaad dat de parlementaire diplomatie en diens eigen methodes vaak tot resultaten leiden die moeilijk te bereiken zijn via de traditionele kanalen. Het permanent contact met buitenlandse parlementen maakt het mogelijk om ervaringen tussen parlementsleden uit te wisselen en is bovendien bevorderlijk voor de verstandhouding tussen de politieke kringen van de betrokken landen. Het is ook een middel om vertrouwensrelaties tussen personen aan te knopen.

In haar resolutie nodigt de Assemblee de nationale parlementen uit om meer de nadruk te leggen op de rol van de parlementsvoorzitters in de buitenlandse betrekkingen, vooral wat betreft de bevordering van de normen van de parlementaire democratie, alsook op de oprichting van vriendschapsgroepen tussen de nationale parlementen.

De Assemblee richt de aanbeveling tot de nationale regeringen om de parlementsleden nauwer te betrekken bij hun relaties met de Verenigde Naties en andere internationale instellingen, en bij de internationale besluitvorming in het algemeen.

In zijn tussenkomst verklaarde *volksvertegenwoordiger Patrick Moriau* dat de parlementaire diplomatie inderdaad een aanvulling vormt op de klassieke diplomatie. In het zoeken naar vrede speelt de parlementaire diplomatie zelfs een overheersende rol. De val van de Muur is daar een duidelijk voorbeeld van. De parlementsleden vertegenwoordigen het volk, en spreken dus van volk tot volk. De belangrijke rol die de parlementsleden kunnen spelen, moet nog versterkt worden.

Het verhogen van de energiezekerheid van Europa door een groter gebruik van vloeibaar aardgas (Resolutie 1774)

De Assemblee drukt op het belang van energiezekerheid voor het goed functioneren van de Europese landen en het concurrentievermogen van hun economie in de context van de mondialisering. Het bereiken van een optimaal niveau van energiezekerheid blijft een aanzienlijke economische en politieke uitdaging, waarvoor een nauwere samenwerking tussen de Europese landen en de instellingen nodig is. Die aanpak is vooral aangewezen voor de ontwikkeling van onvoldoende gebruikte energiekeuzes, zoals de vloeibare aardgassystemen (LNG). LNG kan niet alleen nuttig zijn voor het geval de gewone structuren van energiebevoorrading het laten afweten, maar kan ook een strategisch onderdeel worden van het Europese energiesysteem.

In die context is de Assemblee tevreden met het Actieplan van de Europese Unie inzake energiezekerheid en -solidariteit, en met de ontwikkelings- en investeringsprogramma's inzake energie-infrastructuur die onder meer de ontwikkeling van LNG-installaties moeten steunen, vooral in de nieuwe Lidstaten en in de Kandidaat-lidstaten. Zij stelt ook een aantal praktische maatregelen voor die de Lidstaten van de Raad van Europa zouden moeten nemen om de zwakke punten van hun energiegebruik aan te pakken.

Militair afval en het leefmilieu (Resolutie 1775 en aanbeveling 1946)

Volgens de Assemblee kunnen de productie van oorlogswapens, de ontploffing ervan en, op lange termijn, het stockeren van gevaarlijke stoffen in militaire stortplaatsen aanleiding geven tot grote milieuproblemen.

Zij is dan ook van mening dat de Lidstaten van de Raad van Europa het gebruik en het beheer van militair afval als ernstige milieubedreiging moeten beschouwen.

De Assemblee vraagt aan de Lidstaten om de nodige maatregelen te nemen om te komen tot een samenwerking tussen de Staten en een grotere transparantie, meer bepaald inzake het bekendmaken van informatie.

Zij nodigt hen tevens uit om een gemeenschappelijk Europees beleid en strategie uit te werken inzake het beheer van militair afval en om de oprichting te overwegen van een Europees of internationaal orgaan en van een bijhorend Europees financieringsinstrument, voor de behandeling van die materie en de coördinatie van de acties van de Lidstaten.

Bovendien spoort de Assemblee de Lidstaten van de Raad van Europa aan om de geheimhouding op te heffen inzake informatie over het gebruik en het beheer van militair afval, daar waar die informatie nog onder de militaire geheimhouding valt.

Licht- en geluidshinder (Resolutie 1776 en aanbeveling 1947)

De Assemblee betreurt het dat, vanuit milieu-ooghoek, het Europese continent in het bijzonder getroffen wordt door geluids- en lichtvervuiling.

De licht- en geluidshinder vormt een zware bedreiging zowel voor de mens als voor het leefmilieu: de gevolgen ervan kunnen ernstig en zelfs rampzalig zijn voor het milieu in het algemeen, door de verstoring van ecosystemen, maar ook door de ontwikkeling van pathologieën bij de mens.

De Assemblee meent dat de strijd tegen de nadelige gevolgen van geluids- en lichtvervuiling een uitdaging vormt zowel voor het milieu als voor de volksgezondheid.

Zij stelt een geïntegreerde aanpak voor van het probleem en sensibiliseringsinspanningen van de hele samenleving. Er wordt verder voorgesteld dat de Lidstaten maatregelen nemen voor het invoeren van drempelwaarden voor licht en geluid en sancties verbinden aan de overtreding ervan.

De Assemblee roept het Ministercomité eveneens op om de uitwerking te overwegen van een raamconventie inzake te nemen maatregelen op pan-Europees niveau tegen de plaag van lichts- en geluidshinder.

Het aanmoedigen tot een preventiebeleid inzake de online spelverslaving (Resolutie 1777)

De Assemblee vertrekt van de vaststelling dat online spelletjes, waaronder online gok- en kansspelen, de laatste jaren een opmerkelijke groei gekend hebben, zowel wat het aanbod als het gebruik ervan betreft.

Zij is ten eerste verontrust door de aanzienlijke economische en sociale gevolgen van de spelverslaving, ook wel pathologisch spelen genoemd. Spelverslaving betreft vaak kwetsbare bevolkingsgroepen (eenzame personen, mensen met een laag inkomen of jongeren) of gaat gepaard met andere problemen (schulden, drugverslaving,...).

Zij stelt verontrust vast dat in de meeste Lidstaten de bewustwording van het pathologisch spelen als sociaal- en gezondheidsprobleem uitblijft en dat er geen duidelijke politieke antwoorden komen.

In het licht van die overwegingen nodigt de Assemblee de Lidstaten uit om een geëngageerd beleid uit te werken inzake de strijd tegen spelverslaving, namelijk wetgevingsinitiatieven en fiscale en sociale maatregelen die meer verantwoordelijkheidsbesef moeten bijbrengen bij de aanbieders van spellenwebsites. Zij roept hen ook op om op nationaal en Europees vlak een duidelijk en coherent kader uit te werken inzake de liberalisering van de markt voor online gok- en kansspelen.

De samenwerking tussen de Raad van Europa en de Maghreblanden inzake sociale cohesie (Resolutie 1779)

Ondanks de aanzienlijke vooruitgang die de drie centrale Maghreblanden - Algerije, Marokko en Tunesië - de laatste jaren verwezenlijkt hebben op het vlak van menselijke ontwikkeling, met inbegrip van armoede, blijft de sociale cohesie een grote uitdaging voor die landen.

De Assemblee meent dat de Lidstaten van de Raad van Europa een bijzondere verantwoordelijkheid treft op het vlak van samenwerking met de Maghreblanden door de vele vormen van economische en sociale interdependentie.

Gelet op het belang van de sociale cohesie als factor voor democratische stabiliteit, zou elke inspanning voor de grensoverschrijdende bevordering van de fundamentele waarden van de Raad van Europa een sociaal luik moeten bevatten.

De Assemblee doet een oproep voor een versterking van de actie van het Noord-Zuid-Centrum, dat een centrale rol zou moeten vervullen in elke vorm van samenwerking met de Maghreblanden. Zij nodigt de Lidstaten en de drie centrale Magreblanden uit om in hun gemeenschappelijk werkprogramma acties op te nemen ten voordele van de sociale cohesie, waarbij zij ook de democratie en de mensenrechten blijven bevorderen.

Het bevorderen van het vrijwilligerswerk in Europa (Resolutie 1778 en aanbeveling 1948)

De Assemblee is tevreden met de beslissing van de Europese Unie om het jaar 2011 uit te roepen als het “Europees jaar voor het vrijwilligerswerk”. Zij erkent de democratische, menselijke, sociale, opvoedkundige, vormende en economische waarde van de vrijwilligersactiviteiten.

De Assemblee benadrukt in het bijzonder de reële invloed van vrijwilligersdiensten op het democratische leven, de interculturele en interreligieuze dialoog, de sociale cohesie, de duurzame ontwikkeling, ...

Met het oog op het jaar 2011, wenst de Assemblee een positieve boodschap te richten tot de Lidstaten van de Raad van Europa en concrete initiatieven te lanceren, om zo het belang te belichten van een actief burgerschap door deelname aan het openbare leven.

De Lidstaten worden dan ook uitgenodigd om een dynamisch beleid te bevorderen ten voordele van vrijwilligersactiviteiten en om zich tijdens het “Europees jaar van het vrijwilligerswerk 2011” in samenwerking met de Europese Unie in te zetten voor het vrijwilligerswerk via sensibiliseringscampagnes.

Het bevorderen van de meest vooruitstrevende wetten ten voordele van de gelijkheid tussen mannen en vrouwen (Resolutie 1780 en aanbeveling 1949)

De Assemblee is ervan overtuigd dat vrouwen aanspraak moeten kunnen maken op de hoogste rechten om hun waardigheid, integriteit en autonomie te waarborgen.

De uitoefening van die fundamentele rechten zou niet mogen verschillen in functie van hun woonplaats. Nochtans zijn vrouwen de dag van vandaag niet alleen het slachtoffer van een ongelijke behandeling op basis van hun geslacht in hun eigen land, maar ook van een “territoriale discriminatie”.

In die context is de Assemblee tevreden met het initiatief van de Franse vereniging “*Choisir la cause des femmes*” voor de bevordering van de “meestbegunstigingsclausule voor de Europese vrouw”, die het voor elke vrouw in de Europese Unie mogelijk maakt om te genieten van de meest gunstige bepalingen uit de wetgevingen van de Lidstaten.

De Assemblee wenst dit initiatief in alle Lidstaten van de Raad van Europa te lanceren in vijf prioritaire domeinen: de strijd tegen geweld ten opzichte van vrouwen in Europa; de strijd tegen mensenhandel; de bevordering van de deelname van vrouwen aan het politieke en openbare leven en de strijd tegen seksistische stereotypen; de bevordering van de reproductieve en seksuele gezondheid; de verbetering van de plaats van vrouwen in het economische leven.

Een vertegenwoordiging van ten minste 30% van elk geslacht in de nationale delegaties van de Assemblee (Resolutie 1781)

De Assemblee is tevreden met de regelmatige toename van het aantal vrouwen zowel in de nationale parlementen van de Lidstaten, als in de Assemblee zelf. Zij is ook tevreden met de positieve evolutie inzake de verwezenlijking van haar doelstelling om ten minste 30% vrouwen te hebben in de nationale delegaties bij de Assemblee.

In die context richt de Assemblee een oproep tot de nationale parlementen, vooral zij waarvan de nationale delegaties die nog nergens staan wat betreft de naleving van die doelstelling, om meer inspanningen te leveren voor een evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen binnen de nationale delegaties.

Bovendien stelt de Assemblee vast dat binnen de nationale delegaties vrouwen vaak als plaatsvervangende leden worden aangeduid, en niet als effectieve leden. Daardoor kunnen zij niet altijd even efficiënt aan de werkzaamheden van de Assemblee en haar commissies deelnemen, meer bepaald wanneer er budgettaire beperkingen worden opgelegd door de nationale parlementen.

Zij stelt dan ook een wijziging van haar Reglement voor om de aanduiding van ten minste één vrouw als effectief lid verplicht te maken.

* * * * *